

## دسترنج آموزش در خدمت مبارزات معلمان کره جنوبی

شهناز نیکوروان

"دولت کره جنوبی همچنان به انکار حقوق معلمان ادامه می دهد. بر اساس گزارش ها و بیانیه های اتحادیه معلمان کره جنوبی در ۲۳ ژانویه ۲۰۱۶ دادگاه عالی کره جنوبی از تصمیم دولت برای غیرقانونی اعلام کردن اتحادیه معلمان و کارگران آموزش (KTU) حمایت کرد. معنی رای دادگاه این است که اتحادیه معلمان و کارگران آموزش و پرورش غیرقانونی خواهد بود و نخواهد توانست حق عضویت اعضا را جمع آوری کند، مذاکره کند، از حمایت های مالی دولت برخوردار شود یا اعضا تمام وقت داشته باشد... این آخرین بخش از حمله های دولت به حقوق زحمتکشان و دموکراسی در کره جنوبی است. در پایان سال گذشته تعداد بسیار زیادی از معلمان علیه بازنویسی جعلی تاریخ توسط دولت "پارک" (رئیس جمهور کره) در کتب تاریخ مدارس اعتراض کردند. تلاش دولت این است که اعتراضات و اندیشیدن انتقادی در باره گذشته کشور را متوقف کند. حمله به حقوق دموکراتیک اتحادیه های آموزش یکی از سلاح های کلیدی زرادخانه اصلاحات آموزشی رئیس جمهور پارک است."

در حالی جنبش های کارگری، دانشجویی و معلمان کره از فعالترین جنبش های مرفعی جهان و به ویژه شرق آسیا می باشند اما اخبار اندکی از فعالیت این جنبش های صنفی، سیاسی و اجتماعی مرفعی این کشور در رسانه ها منتشر می شود و در مقابل بیش از همه، اخبار درگیری هسته ای کره شمالی و موشک پرانی و جنگ این دو همسایه ی کاملاً متفاوت در رسانه ها منتشر می شود. در زمینه تکنولوژی نیز اخبار بسیاری مبنی بر توسعه صنعتی کره جنوبی وجود دارد؛ در حالی که با نگاهی به شرایط زندگی و اعتراضات اقشار مختلف جامعه کره جنوبی در خواهیم یافت که کشور کره جنوبی در واقع منطقه آزاد تجاری و بهشتی برای کسب سود بیشتر برای سرمایه داران است و برای زحمتکشانی که برای دستیابی به نیازهای بنیادین شان هر روز بیشتر با فشار اقتصادی روبرو می شوند، جهنمی بیش نیست. با کمی دقیق شدن بر مبارزات جاری در کره جنوبی پی خواهیم برد که رسانه های سرمایه داری با این تبلیغات اغراق آمیز در جهت منافع خودشان حرکت می کنند.

در این مقاله نگاهی گذرا بر سیر تحولات آموزش در کره جنوبی و رشد نهادهای مدنی و صنفی معلمان خواهیم داشت.

اکثر قریب به اتفاق مقالات فارسی در رابطه با آموزش و پرورش در کره جنوبی براساس دفاع، تایید و ستایش از این سیستم است. این مطالب گاه چنان اغراق آمیز و بازاری است و از حقوق و مزایای معلمان شاغل و بازنشستگی آنها، با ارائه مثال های بسیار، به گونه ای تمجید می شود که مایه حسرت بسیاری برای معلمان ایران است. \* اما به قول معروف "آواز دهل شنیدن از دور خوش است!" واقعیت امر این است که **رشد خصوصی سازی بهداشت و آموزش معضلی است جهانی** که سبب رشد نابرابریها در کره جنوبی، ایران و سایر کشورهای جهان شده و شکاف های طبقاتی را عمیق تر کرده و می کند. نابرابری های آموزشی یکی از عریان ترین این نابرابریهاست. اشغال شدن کره جنوبی توسط امریکا و سال ها حضور نظامیان امریکایی در این کشور، شرایط ویژه ای را برای مردم در همه ی حوزه ها از جمله آموزش ایجاد کرده است. یکی از معضلات خاص جامعه کره جنوبی از خودبیبگانگی فرهنگی مردم است که در زمینه آموزش با تمایل شدید آنان برای ثبت نام فرزندان شان در مدارس بین المللی خود را نمایان می کند:

« استقبال والدین کره جنوبی از ثبت نام فرزندان خود در مدارس بین المللی نیز یکی دیگر از دلایل کاهش تعداد دانش آموزان مدارس کره جنوبی می باشد . مدارس بین المللی که با هدف ثبت نام خارجیان مقیم کره جنوبی تاسیس شده اکنون به مکانی برای ثبت نام دانش آموزان کره ای تبدیل گردیده است.» (۱)

شاید یکی از مهمترین خواسته های جنبش معلمان کره این باشد که "چرا باید از لحاظ فرهنگی و آموزشی سیستم کشوری (امریکا) را الگو قرار دهیم که خودش این مشکلات را برای ما بوجود آورده است." رشد خصوصی سازی، گسترش شرکت های چند ملیتی در کره جنوبی، کارگران و به ویژه معلمان را هر چه بیشتر رادیکال کرده است. رادیکالیسم این معلمان در زمینه مطالبات صنفی خود را نمایان می کند: بهبود حقوق و دستمزد، بهبود شرایط کاری و به دست آوردن حق اعتراض در محیط کار، بهبود کیفیت آموزش و فرهنگ سازی مطابق الگوهای سنتی جامعه کره ...

تا زمانی که ما آن شناخت واقعی و لازم را از آموزش مردمی، مسایل و مشکلات آموزشی این کشور پیدا نکنیم و آن مدینه فاضله ای را شناسیم که از کره جنوبی در ایران به زحمتکشان نشان داده می شود و چگونگی عملکرد این سیستم را شناسیم، نمی توانیم تحلیل درستی از جنبش اتحادیه ای کره جنوبی داشته باشیم. ما در مقاله دیگری به جنبش کارگری کره جنوبی خواهیم پرداخت ولی در آستانه اول مهر و روز جهانی معلم و روز جهانی کودک، لازم و ضروری می دانیم که بررسی ای، هرچند نه بسیار گسترده و وسیع، از وضعیت آموزش و مبارزات معلمان کره جنوبی ارائه کنیم.

### تاریخچه آموزش و پرورش در کره جنوبی

تاریخ آموزش در کشور کره به آموزش در دربارهای شاهان برمی گردد. آموزش به طور خصوصی و از دیدگاه نئوکنفوسیوس، از قرن شانزدهم شروع شد و دانش آموزان فارغ التحصیل از رفتن سربازی معاف می شدند. \* مدارس مدرن در کره با ورود میسیونرهای مسیحی در سال ۱۹۱۰ بوجود آمده است. مدارس مسیحی از این زاویه مورد استقبال قرار گرفتند که در آنها زنان نیز حق تحصیل داشتند. اولین دانشگاه در سئول در سال ۱۹۲۳ تاسیس شد که زیر نظر آکادمی دانشگاهی امپریال ژاپن فعالیت می کرد. تنها چهل درصد دانشجویان این دانشگاه کره ای و شصت درصد ژاپنی بودند.

بعد از اشغال کره جنوبی توسط امریکا در سال ۱۹۴۵ سیستم آموزشی کره جنوبی همانند سیستم امریکا به شش سال ابتدایی و شش سال دبیرستان تغییر کرد. دوره دبیرستان شامل دوره کوچک (Junior) و بزرگ (Senior) شد، یعنی دوره چهار ساله برای رشته های عملی و دوره ۲ ساله پیش دانشگاهی. دوره آموزش همگانی تا کلاس ششم ابتدایی در کره جنوبی اجباری است. آموزش در این کشور زیر نظر شوراهای آموزشی اداره می شود که توسط اداره آموزش و پرورش تعیین می شوند و مسئولین ادارات و مدارس نیز توسط دولت انتخاب می شوند. سیستم آموزش در کره بیشتر در دست بخش خصوصی است و به آموزش همانند یک سرمایه گذاری شخصی نگاه می شود. آموزش و پرورش در کره جنوبی تا دهه شصت قرن گذشته بسیار مردانه بوده است. از دهه شصت به بعد نگرش کنفوسیوسی یعنی گرایش به علوم انسانی نسبت به دیگر رشته ها نیز بیشتر می شود. در دهه هفتاد بودجه آموزش ۲,۲ درصد تولید ناخالص ملی بود و در دهه هشتاد به ۳,۷۶ درصد رسید، یعنی ۲۷,۳ درصد بودجه دولت صرف هزینه آموزش می شد. بودجه نظامی کره ۱۵ درصد در آمد ناخالص ملی است. کره جنوبی نسبت به جمعیتش بزرگترین نیروی نظامی را دارد. ( ۳,۷۰۰,۰۰۰ نیرو)

در سال ۱۹۸۷ کره دارای ۶,۵۳۱ مدرسه بود که ۱۳۰,۱۴۲ معلم دوره ابتدایی و ۱۵۰,۸۷۳ معلم دوره دبیرستانی در آن مشغول به کار بودند که از این تعداد ۶۹٪ معلمان مرد بودند. در سال ۱۹۸۰ حدود ۹۰۱۵۰ کودکستان وجود داشت که ۶۶,۴۳۳ کودک در آن درس می خواندند.

### خصوصی سازی آموزش در کره جنوبی

تاریخچه خصوصی سازی آموزش در کره جنوبی به سالهای ۱۹۴۵ تا ۱۹۶۵ بر می گردد. در این دوره دولت بودجه آموزش در مدارس دولتی را بسیار محدود کرد در حدی که این بودجه بسیار اندک تنها برای ابتدایی (مقدماتی) کافی بود و از ظرفیت بخش خصوصی برای توسعه فرصتهای آموزشی در سطح راهنمایی و مقاطع بالاتر آموزشی استفاده کرد. دولت بخش خصوصی را تشویق به تاسیس مدارس کرد. سیستم های تشویق مانند واگذاری زمین اهدایی برای مدارس خصوصی از اصلاحات ارضی ۱۹۴۹ به این مساله سرعت بخشید. اما از نقطه نظر سیاست گذاری آموزشی قانون و مقرراتی برای هدایت مدیریت مدارس خصوصی وجود نداشت و این مساله نشان می دهد که دولت به طور جدی به این مساله فکر نکرده بود که چگونه مدارس خصوصی را در سیستم آموزش ملی ادغام کند.

بین سالهای ۱۹۶۱ تا ۱۹۶۸، مدارس خصوصی به خاطر نقایص مالی و کیفیت پایین مورد انتقاد قرار گرفتند. این مدارس نتوانستند کمبودهای سیستم آموزشی را جبران یا بخشی از خلا سیستم آموزش ملی را پر کنند. دولت جدید که به وسیله کودتای نظامی در سال ۱۹۶۱ روی کار آمد تلاش کرد سیستم سیاسی کشور را با برنامه های اصلاحات و توسعه ملی عظیمی بازسازی کند. بخشی از این تلاشها، گسترش، کنترل و هدایت مدارس خصوصی بود. قانون مدارس خصوصی در سال ۱۹۶۳ تصویب شد. با این قانون خودمختاری مدارس خصوصی به وسیله این نظارت مهار شد. با توجه به دیدگاه دولت جدید مبنی بر ضرورت خصوصی سازی اما زیر نظر و کنترل دولت، این بخش در سیستم آموزشی توانست با امتیازاتی مانند معافیت مالیاتی و دریافت سوبسید هر روز بیشتر رشد کند و با کمک حمایت های مختلف مانند تعیین حقوق معلمان و کارکنان و استفاده از سیاست های حمایتی بخش خصوصی ... همگام با سیاست های دولت حرکت کند. از سال ۲۰۰۸ دولت در راستای خصوصی سازی آموزش دست به اقدامات دیگری زده است و با سرمایه گذاری بخش عمومی در بخش خصوصی، ثروت عمومی جامعه را در خدمت بخش خصوصی در آموزش مدارس قرار داده است. (۲)

### تشکل های معلمان

فدراسیون انجمنهای معلمان کره (The Korean Federation of Teachers' Associations) در سال ۱۹۴۷ تاسیس شده است. این فدراسیون مشابه دیگر نهادهای کارگری که پس از تقسیم جهان به دو بلوک شرق و غرب تاسیس شد، نه از درون محیط کار بلکه توسط بوروکرات های دولتی و مستشاران غربی ساخته شد. در حال حاضر ۴۰ درصد معلمان کره عضو این فدراسیون هستند و ترکیبی از ۱۶ انجمن صنفی معلمان است که در ۱۷ استان فعال است و بیش از ۱۷۰,۰۰۰ معلم عضو آن هستند. این انجمن صنفی برای بهتر شدن رفاه معلمان فعالیت می کند و در راستای رشد کاری و علمی، دفاع از جایگاه و ارزش معلم، قرارداد دستجمعی (که سالی دوبار برای بستن آن با دولت مذاکره می شود)، همکاری - همبستگی بین معلمان، جابه جایی بین المللی معلمان (International Exchanges)، و انتشارات مجله و کتابهای درسی فعالیت می کند. این فدراسیون عضو "آموزش بین المللی" (EI) می باشد. از دستاوردهای این فدراسیون می توان در ۱۹۵۱ بازسازی سیستم آموزشی، در ۱۹۷۳ حقوق بازنشستگی برای معلمان و کارکنان مدارس خصوصی، در ۱۹۸۲ سیستم

یکسان سازی حقوق برای معلمان ، در ۱۹۹۵ تخصیص ۵ درصد درآمد ناخالص ملی برای آموزش و ۲۰۱۲ کاهش روزهای کاری به پنج روز آموزش در هفته را برشمرد.(۳)

کمیته های این فدراسیون عبارتند از: کمیته سیاست گذاری آموزشی، یادگیری آموزشی، مواد درسی، آموزش مسئولین آموزش و پرورش، تقویت همبستگی ، عدالت اجتماعی، آموزش کودکان، زنان معلم و آموزش بهداشت. (۴) ریاست فدراسیون برای دوره سه ساله است ، دو معاون که از دبیرستان و دوره کودکان می آیند نیز انتخابی هستند و سه بازرس که به صورت دوره دو ساله و یک ساله حضور دارند که گردشی است و بازرس نمی تواند دو دوره بماند. حق عضویت اعضا ده دلار در ماه است. فدراسیون ۲۷ نهاد را در بر می گیرد.(۵)

رشد اعتراضات کارگری در دهه ۸۰ بر گسترش جنبش معلمان تاثیر به سزایی داشت و به شکل گیری اولین تشکل های مستقل منجر شد. اعتراضات کارگری از ۶۹ اعتراض در سال ۱۹۸۲ به ۷۰۵۶ اعتراض در سال ۱۹۸۹ رسید. جنبش دانشجویی کره نیز با بسیار جنبش کارگری در آمیخته است . از سال ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۲ هر ماه به طور متوسط ۲۰۰ هزار اعتراض دانشجویی و کارگری رخ می داد. گاه پلیس تا دو هزار گاز اشک آور در ماه در میان تظاهرکنندگان پرتاب می کرد. (منبع قبلی) بیشترین اعتراضات کارگری کره مربوط به سال های ۸۷ و ۸۸ است که گاه تا دو میلیون عضو اتحادیه در این اعتراضات شرکت می کردند که به معنی ۷ میلیون روز کاری ضرر به سرمایه داری است.(۶) فدراسیون اتحادیه های کارگری کره (Federation of Korean Trade Unions) ، اولین تشکل سراسری مستقل ، در سال ۱۹۸۷ بوجود آمد. این فدراسیون که از دل اعتراضات دهه هشتاد شکل گرفته بود ( ما در مقاله تاریخ جنبش کارگری به تمامی جزئیات آن خواهیم پرداخت) در عرض شش ماه توانست ۱۵۰۰ تشکل مستقل بوجود آورد که اتحادیه معلمان یکی از آنان بود.

اولین تشکل صنفی مستقل معلمان با شعار "اصلاحات آموزشی با کمپین سالم سازی فضای آموزشی" در سال ۱۹۸۹ تشکیل شد. اتحادیه ملی معلمان (NTUC) (hon'gyojo the National Teachers Union) یا اتحادیه معلمان و کارگران آموزشی کره ( Korean Teachers and Education Workers Union ) با ۷۷۰۰۰ عضو فعالیت اش را شروع کرد و هدف خود را بهبود آموزش و بهتر شدن شرایط معلمان تعیین کرد.

اوج اعتراضات دانشجویی و کارگری کره جنوبی در دهه ۸۰ میلادی در سال ۱۹۸۹ بود. معلمان نقش اصلی را در این اعتراضات بر عهده داشتند. سال ۱۹۸۹ بیش از بیست هزار معلم با شعار "همه علیه مرگ آموزش" به خیابانها آمدند. اعتراضات بی رحمانه سرکوب شد. ۱۴۰۰ نفر از معترضان بر اساس قانون به خطر انداختن امنیت ملی و جاسوسی برای بیگانگان دستگیر شدند. بیش از نیمی از آنها کارگر بودند. وزیر آموزش و پرورش، چانگ وان سیک (Chung Won Sik) که فرد دست راستی بود با اعلام اینکه این افراد از هواداران کمونیستها هستند ، دو راه در پیش روی معلمان و اعضای اتحادیه گذاشت: "یا عضویت تان را لغو می کنید و یا اخراج می شوید!" در نتیجه ۱۵۰۰ معلم را اخراج کرد. ۶۰۰ معلم دست به اعتصاب غذای یازده روزه زدند ، پلیس با حمله به اعتصابیون بیست نفر را دستگیر کرد. اما این سرکوب ها نه تنها سبب ترس معلمان نشد بلکه به تاسیس حزب جدیدی منجر شد و توانست معلمان را متحدتر کند. (۷)

گرچه وزارت آموزش و پرورش با کنترل شرایط آموزشی و پرورش، بخشی از خواسته های آنها یعنی افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار را قبول کرد اما به اتحادیه ملی معلمان اجازه فعالیت سندیکایی نداد. زیرا وزارت آموزش و پرورش، معلمان را به عنوان مستخدمین بخش عمومی می داند که حق اعتصاب ندارند، دولت حق اعتصاب را به معنی به رسمیت شناختن اتحادیه می دانست و معتقد بود که معلمان به عنوان الگوی دانش آموزان نباید تحت تاثیر تبلیغات "چپ و کمونیستی" ای قرار بگیرند که بر اساس قوانین سیستم کره شمالی است و چپ

ها آن را دنبال می کنند و آن را تحت عنوان "خیانت به کشور" محکوم می کرد. انتقادی که دولت به این تشکل وارد می کند این است که سیاست‌های کره شمالی را دنبال می کند و در عین حال به جو ضدآمریکایی دامن می زند. دولت هیچگاه از دامن زدن به این جو که معلمان حامی دروس و روش درسی کره شمالی هستند کوتاهی نکرده است. در سال ۲۰۰۵ درصد بود که با ارائه اسناد نشان دهد که این معلمان در جلسات هفتگی خودشان از منابعی استفاده می کنند که شامل مباحث زیر بوده است:

مبارزه برای استقلال در زمان اشغال ژاپن، تاریخ مدرن کره بعد از استقلال، بررسی ایدئولوژیک درگیری هسته ای مابین کره شمالی و ایالات متحده، و... این اتهامات از این زاویه به معلمان زده می شود که آنان خواستار متحد شدن دو کره هستند. (۸)

براساس گزارشات سال ۱۹۸۹ حدود ۸۲ درصد معلمان کره پیوستن به اتحادیه را تایید کردند و دولت این عمل را بحران آموزشی نام نهاد و در نوامبر ۱۹۸۹ بیش از ۱۵۰۰ معلم اخراج شدند. این اخراج‌ها به نا آرامی های زیادی منجر شد و طبق گزارشات پلیس در مناطق مختلف اعتراضاتی رخ داد و دانش آموزان از رفتن به کلاس خودداری کردند. از سال ۱۹۹۹ دولت کره جنوبی بارها با تصویب قوانین جدید معلمان را از پیوستن به این تشکل صنفی بازداشته است. در ۲۴ اکتبر ۲۰۱۳، وزیر کار این کشور، مجوز اتحادیه معلمان و کارگران آموزشی کره را باطل و دادخواستی علیه این اتحادیه در دادگاه تنظیم کرد. بنابراین، این اتحادیه در حال حاضر غیر قانونی است و نمی تواند در چانه زنی ها و مذاکرات نماینده باشد. بر طبق قانون کار کره که نهادهای بین المللی ایرادهای بسیاری به آن وارد می دانند، عضویت اخراجی ها یا بازنشستگان در اتحادیه های صنفی غیرقانونی است KTEU. تنها به دلیل جلوگیری نکردن از ادامه عضویت اخراجی ها، لغو مجوز شد. مشکل اصلی در واقع، ۹ معلم اخراجی بودند که به زعم اتحادیه و فعالان، غیرقانونی و ناجوانمردانه اخراج شده بودند. (۹)

فشار دولت و تصویب قوانین ضد کارگری علیه اتحادیه های کارگری و معلمان در سال ۲۰۰۸، یک ریزش ده هزار نفری را بر اتحادیه معلمان تحمیل کرد. البته بخشی از این ریزش جدا از فشارهای حکومتی و مدیران دولتی، به گرایشات راست موجود در جنبش معلمان بر می گردد که خود را فرای اتحادیه و تشکل اتحادیه ای را محصول کشورهای سوسیالیستی می دانند. آنان معتقدند که معلمان کارگر نیستند. درگیری های درون خود اتحادیه های کارگری نیز در این میان بی تاثیر نبود. در مقابل شوراهای محلی معلمان سیاست هایی را برای مقابله با این ریزش انتخاب کردند. به طور مثال در ایالت ژو اولا شمالی (North Jeolla Province) بازسازی حمایت دانش آموزان و والدین را در دستور کار قرار دادند و در عین حال با اقداماتی نظیر اعتراضات خیابانی، اعتصابات و... رزمندگی تشکلشان را بیشتر نمودند. (۱۰)

### تشکل‌های مستقل زنان کارکنان آموزش و پرورش

فرهنگ سنتی کره جنوبی فعالیت زنان را بیشتر به خانه داری محدود می کرد ولی بعد از دهه ۱۹۶۰ این رویکرد تغییر کرده است. در دهه هفتاد ۵۰ درصد نیروی کار موسسات اقتصادی را زنان تشکیل می داد اما موسسات اداری سعی می کردند تا زنان مجرد را استخدام کنند و برای همین مهاجرین کارگر بخش بزرگی از نیروی کار را در کره جنوبی تشکیل می دهند. اما باوجود این شرایط در دو دهه گذشته تغییر رویکردی برای کار زنان بوجود آمده است. فرهنگ سنتی کره جنوبی مخالف شرکت زنان در تظاهرات و اعتراضات کارگری است اما تفاوت دستمزد زنان با مردان و جدا سازی محیط کار زنان و مردان، زنان را در دهه ۱۹۹۰ جذب مبارزات کارگری کرد. در این زمان زنان ۵۴ درصد حقوق مردان را دریافت می کردند. از لحاظ جدا سازی نیز زنان مجبور بودند در رشته های غیرفنی هم مانند خط تولید و مونتاژ فعال شوند. (۱۱)

به دنبال بحران اقتصادی ۱۹۹۷ آسیا و از بین رفتن بسیاری از مشاغل، بیشترین ضربه به زنان شاغل خورده شد، زنان کارگر، اتحادیه صنفی زنان کره (Korean Women's Trade Union) را در سال ۱۹۹۹ تشکیل دادند. این اتحادیه فعالیتش را در رابطه با زنانی گذاشت که بر اثر اخراج‌ها پراکنده شده بودند و در بخشهای متفاوت اقتصادی از تولید پوشاک تا تکنولوژی مشغول به کار بودند. رشد این اتحادیه همراه با متشکل کردن زنان در بخش های غیر رسمی و مشاغل موقت (منظور از غیر رسمی یعنی بدون بیمه و مزایا است و موقت هم یعنی قرارداد دائم ندارد) بود، از جمله، زنان شاغل در مدارس، کارکنان آزمایشگاه، کتابخانه، آشپزخانه و معلمان پیش دبستانی. در جریان گسترش فعالیت و مبارزات معلمان، کارکنان زن آموزش و پرورش کره جنوبی نیز تشکلهای مستقل خود را تشکیل دادند.

برای مقابله با فرهنگ مردسالاری در کره جنوبی زنان اقدام به تاسیس فدراسیون خود نمودند. این فدراسیون از سال ۱۹۹۹ با ۳۸۰ پرسنل زن شروع کردند و در سال ۲۰۰۴ بیش از ۵۰۰۰ عضو داشتند. (ما در مقاله کره به جزئیات بیشتر این تشکل می پردازیم) یکی از مهم ترین دستاوردهای مبارزات فدراسیون اتحادیه های کارگری کره، حداقل دستمزد از ۳۶۰ دلار آمریکا در ماه در سال ۲۰۰۱ به ۶۳۰ دلار در ماه در سال ۲۰۰۴ بود. یکی از ویژگی های اتحادیه صنفی زنان کره در این است که جمع های کوچک صنفی درست می کنند و همکاران صنفی یک محیط کار جلسات آشنایی و تبادل تجربیات می گذارند و از طریق این جلسات خود را آموزش می دهند. (۱۲) اکثر شکایات این اتحادیه صنفی زنان به ادارات کار به نفع زنان تمام می شود و مدیریت مجبور می شود انعطاف به خرج دهد. و این مساله سبب ترغیب زنان کارگر و معلم به عضویت در این اتحادیه می شود. پلیس به دفعات متعدد به دفتر این اتحادیه حمله برده است. (۱۳)

## مطالبات جنبش معلمان در کره جنوبی

### مخالفت با تغییر محتوای کتب آموزشی

همگام با تغییر و تحولات در سیستم آموزشی کره معلمان و کارکنان بخش دولتی و خصوصی برای دفاع از حقوق بنیادین خود اقدام به فعالیت و مبارزه نمودند. آنها همچنین از افزایش هزینه های تحصیلات خصوصی و ماهیت ضددموکراتیک دولت انتقاد می کنند. محتوای کتب درسی یکی دیگر از مطالباتی است که معلمان برای آن دست به اعتراض می زنند.

سال ۲۰۱۲ معلمان کره جنوبی به خیابان ها ریختند تا به طرح دولت برای تدوین کتاب واحد برای درس تاریخ اعتراض کنند. معلمان معترض با تهدید پیگرد قانونی روبرو شدند. هشتاد و چهار کارمند اتحادیه معلمان کره جنوبی توسط پلیس، برای بازجویی در خصوص برگزاری تظاهرات ضددولتی، احضار شدند. یکی از این معلمان می گوید: «مخالفت با کتاب درسی جدید، بدون انتقاد از دولت امکان پذیر نیست. رژیم کنونی برای پیشبرد منافع خود این طرح را اجرا کرده است تا برای همیشه در قدرت بماند». دولت کره جنوبی معتقد است کتاب های تاریخی کنونی به سیاست های چپ گرایش دارند؛ در خصوص ایدئولوژی کره شمالی و مسئولیت این کشور را در آغاز جنگ کره انکار می کنند. (۱۴)

### تست های استاندارد

همانند معلمان مکزیک، مبارزه با انجام تست های استاندارد یکی دیگر از محورهای مبارزات معلمان کره جنوبی است. سیستم اطلاعات ملی آموزش و پرورش کره جنوبی که به (NEIS) معروف است، در سال ۲۰۰۳ سوابق همه دانش آموزان و معلمان در کشور را ثبت کرد. در

سال ۲۰۰۸، آن را به وسیله تست های استاندارد بیشتر اصلاح کردند. بر مبنای نتایج این تستها، نمرات هر دانش آموز درجه بندی می شود و به این ترتیب جایگاه دانش آموزان را در هر سطح از کلاس از پیش تعیین می کند.

اگر مدارس به خوبی از عهده ی این تستها برآیند کمک مالی بیشتری دریافت می کنند ، در غیر این صورت جریمه می شوند . این شیوه، فشار غیر قابل تحملی را هم بر معلمان و هم بر دانش آموزان وارد می کند. این تستها یکی از عوامل رتبه بندی معلمان نیز محسوب می شود. تعداد زیادی از دانش آموزان به دلیل فشار ناشی از برگزاری این تستها و جو رقابت منفی و شدید برای ورود به کالج اقدام به خودکشی کرده اند. یکی از معلمان در یک مقاله طولانی و روشنگرانه در مورد این سیستم ، تست های استاندارد را با اسطوره های باستانی مقایسه کرد:

" پروکروستس قاتل زنجیره ای از یونان باستان بود که مسافران را با یک تخت آهنی واحد برای همه می سنجید. اگر پاهای مسافری بیش از حد بلند بود آنها را قطعه قطعه می کرد ، بدن شخصی را که بیش از حد کوتاه بود، با پتک خرد می کرد... سیستم اطلاعات ملی آموزش و پرورش (( National Education Information System (NEIS) ) " پروکروستس " دیجیتالی است. این سیستم دانش آموزان (شهروندان آینده جهان) را به ربات های آینده تنزل می دهد. این تنزل مریبان ، معلمان آزادیخواه به " بردگان یونانی " است که با کودکان به مدرسه می رفتند."

رهبران یکی از بخش های KTU در باره این تستها چنین می گویند:

" این تستها با هدف استاندارد کردن مدارس و دانش آموزان در سیستم رتبه بندی است و اثرات منفی روی انگیزه درونی دانش آموزان برای یادگیری و پیشرفت دارد و تاکید و تشویق بیش از حد رقابت برای ورود به دانشگاه و شوق تدریس خصوصی فوق برنامه است "

در سیستم قبلی به معلمان اجازه داده شده بود که از قضاوت حرفه ای خود برای اینکه آیا آزمون اجرا شود و کی اجرا شود استفاده کنند. از سال ۲۰۰۸ اتحادیه آموزگاران کره جنوبی کمپین مقاومتی در مقابل این تستها ایجاد کرد، معلمان از انجام این تستها امتناع کردند. معلمان بسیاری به این خاطر اخراج شدند ، دبیر کل اتحادیه معلمان نیز در اعتراض به این اخراج ها اعتصاب غذا کرد. به دنبال آن اتحادیه معلمان کره جنوبی تظاهرات و اعتراضات خیابانی را همراه با دانش آموزان و خانواده هایشان در ۱۸ و ۱۹ اکتبر ۲۰۱۳ سازماندهی کردند. در روزهای اعلام شده هزاران معلم معترض علیه سیاست های لیبرالی دولت به خیابان ها ریختند. و در باره ماهیت این تستها روشنگری نموده و به دانش آموزان این آگاهی را دادند که ساختار قدرت در دنیایی که زندگی می کنند چگونه است.

۲۷ اکتبر ۲۰۱۳ رهبر اتحادیه مستقل معلمان کره جنوبی دستگیر شد. همزمان با این دستگیری کارگران راه آهن علیه خصوصی سازی در سئول اعتصاب و تظاهرات کردند و بیش از ۱۳۰ نفر از کارگران دستگیر شدند. این اعتراضات توسط فدراسیون اتحادیه های کارگری سازماندهی شده بود که اتحادیه معلمان و کارگران آموزشی کره نیز عضو این فدراسیون می باشد. در این روز اتحادیه های کارگری و معلمان برای یک اعتصاب سراسری در ۲۸ دسامبر برنامه ریزی کردند. در این اعتصاب تعدادی از معلمان و کارگران اتحادیه دستگیر و به زندان محکوم و عده ای نیز اخراج شدند. از این تاریخ اعتصابات و اعتراضات متعددی علیه خصوصی سازی بهداشت و آموزش توسط فدراسیون اتحادیه های کارگری برگزار شده است تا جایی که دولت به دنبال تصویب قوانین برای انحلال فدراسیون اتحادیه های کارگری

است و سرانجام در سال توانسته دادگاه عالی را وادار به غیرقانونی کردن اتحادیه مستقل معلمان کره جنوبی نماید. در مقابل اعتراضات کارگری و معلمان نیز هم چنان ادامه یافته است.

#### مطالبات صنفی

مطالبات صنفی مانند کاهش ساعات کار، افزایش حقوق و دستمزد و... از دیگر خواسته های معلمان است. کاهش بودجه بازنشستگی معلمان یکی دیگر از مسائلی است که اعضای هیات مدیره اتحادیه معلمان و کارکنان آموزشی کره (KTU) اعتصابی را در این رابطه در ۲۴ آوریل ۲۰۰۸ برنامه ریزی کردند. این اتحادیه دفاع از حقوق بازنشستگان را از جمله فعالیت های خود می داند.

#### مطالبات سیاسی

مبارزات معلمان کره جنوبی تنها به مسایل آموزشی و دفاع از حقوق صنفی معلمان شاغل و بازنشسته محدود نمی شود. در نوامبر ۲۰۰۹، در پی تظاهرات کره ای ها علیه دخالت کره جنوبی در جنگ عراق، ۷۴ نفر از اعضای اتحادیه معلمان واتحادیه کارگران آموزش و پرورش کره برای شرکت در فعالیت های ضد دولتی مجازات شدند. ۱۸ نفر از این معلمان اخراج و بقیه نیز از خدمت تعلیق شدند. دلیل این احکام نقض قوانین کره اعلام شد که معلمان را از اقدام جمعی و یا شرکت در اعتراضات سیاسی منع کرده است. اخراج معلمان فعال یکی از راه های مقابله دولت با این اعتراضات است درحالی که در گذشته فقط حقوق معلمان به علت شرکت در اعتراضات قطع می شد.

**رهبران یکی از بخش های محلی KTEU** می گویند ۱۳۴ نفر از معلمان کره جنوبی به دلیل فعالیت های سیاسی اخراج شدند. بسیاری از معلمان کره ای عضو (KTEU) اتحادیه کارگران آموزش و پرورش (Korean Teachers and Education Workers Union) به جرم عضویت در (DLP) حزب دموکراتیک کارگر اخراج می شوند؛ اتهامی که بسیاری از آنها آن را انکار می کنند.

یک مقام دولتی گفت: "نقض قانون ممنوعیت فعالیت سیاسی، مانند عضویت در حزب و پرداخت حق عضویت حزب، منجر به از دست دادن رتبه شغلی می شود. (در واقع این معلمان به نوعی ستاره دار می شوند) رهبران KTEU می گویند که از زمان دولت قبل و از سال ۲۰۰۸، وضعیت بسیار بدتر شده است. دولت ها با ایجاد یک فضای ارباب و تهدید سعی در بایکوت معلمان مبارز از سوی همکارانشان دارند. اما معلمان همچنان علیه سیاستهای دولت و بیانیه های اضطراری آن فعالیت می کنند.

دولت کره راه های ابتکاری! هم برای مقابله با معلمان معترض دارد. طرح هایی که هزینه های بسیار هم دارد. یکی از این طرح های ابتکاری استفاده از ربات ها به جای معلم است. رباتی به نام Engkey توسط طراحان انستیتو علوم و تکنولوژی کره جنوبی طراحی شده است تا در نقش معلم زبان انگلیسی در دوره ابتدایی کار کند. هم اکنون ۲۹ ربات معلم در ۲۱ مدرسه مختلف کار تدریس به دانش آموزان را بر عهده دارند. قد آنها حدود یک متر است. سر از یک نمایشگر تشکیل شده که تصویر یک معلم مجازی را نمایش می دهد. این ربات می تواند به کمک چرخ هایی که در زیر آن تعبیه شده به راحتی در اطراف کلاس حرکت کرده و با دانش آموزان صحبت کند. در کنار مکالمه و آموزش زبان انگلیسی می تواند شعرهای آموزش الفبای زبان انگلیسی را برای دانش آموزان بخواند و متناسب با موسیقی، بازو ها و سر خود را تکان دهد. طراحی آن هم به گونه ای است که برای دانش آموزان ابتدایی جذاب باشد. در واقع این ربات به صورت بی سیم از راه دور کنترل می شود. هر ربات را یک معلم زبان انگلیسی در کشور فیلیپین کنترل می کند.



یکی از دلایلی که دولت عنوان کرده برای ساخت این ربات ها این بوده که بتوان به معلم های خوب زبان انگلیسی که دستمزد بالایی هم ندارند از راه دور دسترسی داشت. کره جنوبی از نظر زیر ساخت های اینترنت یکی از بهترین کشورها در جهان است و حالا این توانایی را دارد که از معلم هایی در کشورهای دیگر برای آموزش استفاده کند. حتی سنسورهایی در محل تدریس معلم های واقعی در فیلیپین تعبیه شده که حرکات صورت آنها را به معلم مجازی در نمایشگر ربات منتقل می کند. به این صورت دانش آموزان کره ای هم معلم خوب دارند و هم از نظر هزینه، کار مقرون به صرفه تر می شود. پیاده سازی این برنامه آموزشی حدود ۱,۴ میلیون دلار برای دولت کره هزینه در برداشته. اما به نظر می رسد که دولت کره هم از به کارگیری این ربات راضی بوده و معتقد است با این جایگزینی بسیاری از مشکلات جانبی هم حل می شود به خصوص می توان از این ربات ها برای آموزش در روستاها و نقاط دور افتاده استفاده کرد که امکان رفتن معلم ها به آنجا وجود ندارد.

احتمالاً "مشکلات جانبی" برای دولت عبارت است از وجود معلمان متشکل و آگاه و معترض!؟

کره جنوبی یکی از متحدان اصلی غرب است و بانک جهانی این کشور را تحت این عنوان می ستاید که یکی از بهترین کشورها برای تجارت آسان است. سادگی امر تجارت به مفهوم تامین سود کلان برای شرکت ها و نهادهای مالی بین المللی و داخلی است که به خاطر تداوم این سود حقوق دموکراتیک شهروندان و معلمان آن مورد حمله قرار می گیرد. ثروت عمومی جامعه در خدمت این سرمایه گذاران قرار می گیرد و کارگران، معلمان و زحمتکشانشان این کشور باید بهای این غارت ثروتشان را بپردازند. اما مردم کره جنوبی، کارگران، معلمان آگاه و مبارز تن به این سرنوشت نداده و نخواهند داد و در این راه از حمایت معلمان، کارگران و تشکلهای مستقل آنان در سراسر دنیا برخوردار بوده و خواهند بود. همبستگی بین المللی و تشکل های سراسری می تواند در این راستا راهگشا باشد.

منابع و زیرنویس ها:

\* به بخش هایی از متن مصاحبه سایت روش تدریس با پروفسور پارک توجه کنید:

من جین هوان پارک هستم از کشور کره جنوبی من استاد دانشگاه سانگ کیون کوآن Sung Kyun Kwan کره جنوبی هستم و تخصص من فلسفه آموزش و پرورش و آموزش کودکان است...- آموزش ابتدایی در کره اجباری است و به میزان ۹۹ درصد رایگان است.

- لطفاً از جایگاه اجتماعی معلمان در کشور کره جنوبی بگویید.

اول از همه بگویم که حقوق معلمان کره ای بهترین دستمزدها در کشور ماست؛ و از این لحاظ ما دومین کشور جهان هستیم. این یک حقوق بسیار بالا است؛ و از لحاظ جایگاه اجتماعی معلمی یک شغل بسیار سطح بالاست. چون شغل معلمی در سنت مردم جایگاه بسیار مثبت و بالایی دارد. دانش آموزان بسیار به معلمان احترام می گذارند و این از سنت های کره ای است... مدارس توسط دولت های محلی اداره می شود اما بودجه آنها به طور یکسان از وزارتخانه تعیین و ابلاغ می شود. سطح زندگی مردم به طور کلی بالاست و حقوق معلمان در بدو استخدام معادل ۲۵۰۰ دلار آمریکا است .

- معلمان در کشور کره با چه فرایندی انتخاب می شوند؟ آیا هر کسی می تواند معلم بشود؟

چون جایگاه اجتماعی و حقوق معلمان خیلی بالاست. شغل معلمی آرزو و شغل مورد علاقه بسیاری از دانش آموزان کره ای است. معلم شدن بسیار سخت است. شبیه به قاضی شدن حتی خیلی سخت تر از آن. چهار سال دوره تربیت معلم آن ها باید تمام آزمون های محدود کننده را با موفقیت بگذرانند؛ و این خیلی سخت است. معمولاً سه سال طول می کشد تا آن ها برای این امتحانات آماده شوند.

\*\*\* در سال ۱۳۹۲ میلادی سرزمینی به نام چوسان تاسیس شد. اولین فرمانروایان چوسان برای مقابله با نفوذ آیین بودایی در دوران گوریا از آیین کنفوسیوس به عنوان فلسفه هدایت خویش حمایت می کردند. هم زمان با شکست چین در جنگ با ژاپن در سال های ۱۸۹۴-۱۸۹۵، زمینه های مؤثر در برنامه ریزی و پاک سازی زبانی و نفوذ چینی در فرهنگ و زبان کره ای رو به زوال گذاشت. تا آن زمان، هنگول، که به دلیل ادامه و افزایش نفوذ چینی ابزار نوشتاری ناتوانی بیش نبود، در نوشتن کره ای کاربرد چندانی نداشت و ادبیات کره ای و کتب و اسناد، اعم از دولتی و شخصی، بیشتر به چینی نوشته می شد. پس از شکست چین، مردم کره به القاب هنگول و منابع بومی خود روی آوردند و به استقلال ادبی دست یافتند. در دوران اشغال کره توسط ژاپن از سال ۱۸۹۵ تا ۱۹۴۵ زبان کره ای در این کشور ممنوع شده بود و در حال حاضر زبان هانگوک یا همان زبان کره ای زبان رسمی دو کشور کره شمالی و کره جنوبی است. گرچه با هم تفاوت هایی دارند چون زبان کره جنوبی با تسلط آمریکا بر این کشور و ورود زبان آمریکایی در زبان کره ای؛ زبان این دو کره را از هم متمایز ساخته است.

<http://persianacademy.ir/UserFiles/File/NF/10/NF-10-05.pdf>

۱- [https://en.wikipedia.org/wiki/Category:Private\\_schools\\_in\\_South\\_Korea](https://en.wikipedia.org/wiki/Category:Private_schools_in_South_Korea)

۲- <http://www.eera-ecer.de/ecer-programmes/conference/21/contribution/38964>

۳- <http://eng.kfta.or.kr/>

۴- <http://english.kfta.or.kr/structure.asp>

۵- [http://english.kfta.or.kr/structure\\_s.asp](http://english.kfta.or.kr/structure_s.asp)

۶- <http://faculty.fordham.edu/aleman/KoreanStudies.pdf>

۷- Korea Briefing: Toward Reunification By David R. McCann 79

[https://books.google.ca/books?id=tp9DA0dzroAC&pg=PA79&lpg=PA79&dq=the+Korea+Federation+of+Teacher%E2%80%99s+Associations+membership+Women%27s&source=bl&ots=gWXJ5qbyXy&sig=Ic6618CLKu4G4\\_MN\\_NZWKq7D7qk&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwi3zsHzpvjOAhWHth4KHUBADKIQ6AEIOTAD#v=onepage&q=the%20Korea%20Federation%20of%20Teacher%E2%80%99s%20Associations%20membership%20Women%27s&f=false](https://books.google.ca/books?id=tp9DA0dzroAC&pg=PA79&lpg=PA79&dq=the+Korea+Federation+of+Teacher%E2%80%99s+Associations+membership+Women%27s&source=bl&ots=gWXJ5qbyXy&sig=Ic6618CLKu4G4_MN_NZWKq7D7qk&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwi3zsHzpvjOAhWHth4KHUBADKIQ6AEIOTAD#v=onepage&q=the%20Korea%20Federation%20of%20Teacher%E2%80%99s%20Associations%20membership%20Women%27s&f=false)

رجوع شود به دبیدبان حقوق بشر و انتقادش به دولت امریک چون اعتراضات کارگری در سال ۱۹۹۰ بیش از صد هزار نفر در مقابل ساختمان اطلاعات امریکا در سنول تظاهرات کردند)

[https://www.hrw.org/reports/1990/WR90/ASIA.BOU-10.htm#P655\\_145967](https://www.hrw.org/reports/1990/WR90/ASIA.BOU-10.htm#P655_145967)

۸- <http://english.donga.com/List/3/all/26/248669/1>

۹- شارون بارو، دبیرکل ITUC، در مورد این اقدام کره جنوبی گفت: این یک تصمیم نابجا و برآمده از یک سیستم مدیریتی غلط است که حق طبیعی افراد برای عضویت در اتحادیه ها را زیر پا می گذارد. این، یک تخلف واضح از قطعنامه های سازمان جهانی کار مبنی بر بلامانع

بودن عضویت همه افراد متخصص یک رده شغلی شامل اخراجی ها و بازنشستگان در بدنه اتحادیه های صنفی است و این اصلا جای تعجب ندارد که کره در پایین ترین رده های جدول شاخص جهانی رعایت حقوق کارگران و اصناف قرار دارد.

منبع: وبسایت رسمی کنفدراسیون جهانی اتحادیه های صنفی (ITUC)

<http://biel.info/%D8%A7%D8%AA%D8%AD%D8%A7%D8%AF%DB%8C%D9%87-%D9%85%D8%B9%D9%84%D9%85%D8%A7%D9%86-%DA%A9%D8%B1%D9%87-%D8%BA%DB%8C%D8%B1%D9%82%D8%A7%D9%86%D9%88%D9%86%DB%8C-%D8%A7%D8%B9%D9%84%D8%A7%D9%85-%D8%B4%D8%AF/>

<sup>۱۰</sup> - [http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2008/02/113\\_19811.html](http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/2008/02/113_19811.html)

-<sup>۱۱</sup>

<http://scholarlycommons.law.northwestern.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1683&context=njilb>

-<sup>۱۲</sup> Building Feminist Movements and Organizations: Global Perspectives / edited by Lydia Alpízar Durán, Noël D. Payne

[https://books.google.ca/books?id=ZeYooc-sNcAC&pg=PA157&lpg=PA157&dq=Korean+++Womens%E2%80%99++++Trade+Union+2001&source=bl&ots=GrmAUh-WGf&sig=-OmQmrrjkiseuEWVvfQgeMtHkVQ&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwjj5lfgq\\_jOAhVFKCYKHaNQA tQQ6AEIHjAA#v=onepage&q=Korean%20%20%20Womens%E2%80%99%20%20%20%20T rade%20Union%202001&f=false](https://books.google.ca/books?id=ZeYooc-sNcAC&pg=PA157&lpg=PA157&dq=Korean+++Womens%E2%80%99++++Trade+Union+2001&source=bl&ots=GrmAUh-WGf&sig=-OmQmrrjkiseuEWVvfQgeMtHkVQ&hl=en&sa=X&ved=0ahUKEwjj5lfgq_jOAhVFKCYKHaNQA tQQ6AEIHjAA#v=onepage&q=Korean%20%20%20Womens%E2%80%99%20%20%20%20T rade%20Union%202001&f=false)

-<sup>۱۳</sup> [http://www.ituc-csi.org/IMG/pdf/korea\\_tpr\\_final.pdf](http://www.ituc-csi.org/IMG/pdf/korea_tpr_final.pdf)

-<sup>۱۴</sup> <http://www.farhangiannews.ir/view-27953.html>

